

[Alfred Jensen.]

tiet har. Jeg kan ikke gøre andet end henstille til det ærede parti og dets medlemmer at vise i gerning, at de er enige i, at der bør ske en skattelettelse for alle med små indtægter. Men jeg må vist derefter nøjes med at se, at partiet stemmer imod vore ændringsforslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg er ked af det, hvis jeg har sagt om det ærede medlem hr. Alfred Jensens ændringsforslag, at de på samme måde som de andre forslag fra partiets side var udtryk for partiets principielle stilling. Jeg har ikke haft til hensigt at sige, at det ærede medlem og hans parti har principper på dette område. Jeg har tværtimod den opfattelse, at det ærede medlems hele politik på dette felt er udtryk for det i enhver given situation opportune og, vel at mærke, opportunt ud fra det agitoriske og ikke ud fra noget som helst andet. Da det ærede medlem i marts måned var ordfører, foreslog han en nedsættelse af skatten for indtægter indtil 2 000 kr. med 20 pct., og for indtægter indtil 4 000 kr. med 10 pct. Inden ferien foreslog partiet en nedsættelse, der i „Land og Folk“ fremstilledes på den måde, at en mand, der havde en skatteforpligtelse til staten på ca. 240 kr., fik en nedsættelse til — hvis jeg ikke husker meget forkert — et par og fyrrer kroner. Derefter kommer det ærede medlem med et forslag til beslutning, der ville betyde, at den samme mand, som man i juni måned lovede en nedsættelse fra 240 kr. til et par og fyrrer kroner, nu skal have en nedsættelse fra 242 kr. til 121 kr. Derefter kommer det ærede medlem så med sit nye forslag med nye synspunkter og nye principper, havde jeg nær sagt, med nye betragtningsmåder lagt til grund, så jeg beklager, at jeg har brugt udtrykket principper i forbindelse med det ærede medlem og hans skattepropaganda.

Det ærede medlem gjorde i sine indledende udtalelser en bemærkning om, at dette resultat vedrørende de gamle var et resultat af skatteprotestkampagnen. Hvis jeg ikke husker forkert — og jeg tror, jeg husker rigtigt —, var det mig, der i efteråret 1947 fremsatte forslag om forbedring af forholdene for de gamle. Der var almindelig tilslutning i hele tinget hertil. Det, der sker i år, er, at man tilpasser den ordning, som har været praktiseret et år, efter de erfaringer, man har opnået. Det behøver det ærede medlem såmænd ikke at mene den såkaldte skatteprotestbevægelse frem for. Men jeg forstår, at det skal også stå

i „Land og Folk“ og derfor under alle omstændigheder maa med. Jeg kan forstå, at jeg ikke kan gøre mig noget håb om, at det ærede medlem får en ny overskrift i „Land og Folk“ i morgen. Jeg ville også blive forundret, hvis det blev resultatet.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg forstår såre vel, at ministeren er ked af, at den forhøjelse, der kom forslag om i går, er blevet udlagt som et resultat af skatteprotestbevægelsen. Jeg forstår det så udmærket, men det bortforklarer ikke, at da vi i fjor fik forelagt et forslag om 1 200 kr.s nedslag, udtalte jeg min tvivl om, at det var tilstrækkeligt. Så kommer ministeren her, efter at vi har haft en stærk skatteprotestbevægelse, med et forslag, der siger: 1 600 kr.s nedslag, efter at lovforslaget er gået i udvalg, efter at vi har stillet ændringsforslag, efter at deputationer har været heroppe og foreslået 400 kr. mere. Ja, det er måske et tilfælde, men det ser ud til at være et meget besynderligt tilfælde, at det netop falder sammen med denne skatteprotestbevægelse.

Og så endelig spørgsmålet om vore principper! Ministeren beklager, at han har sagt principper i forbindelse med vor optræden. Det behøver han aldeles ikke at beklage, for ministeren er så flyvsk i sine udtalelser, at man snart ikke kan tage ham højtideligt. Her vedtog vi i sommer en udtalelse om, hvorledes vi ønskede skattelovgivningen ændret, og så bebrejdede ministeren mig i mange taler, at jeg ikke havde benyttet anledningen til at stille forslag i overensstemmelse med denne beslutning. Nu har jeg fulgt hans ønske og stillet forslag i forbindelse med et lovforslag her, der tager sigte på at realisere det, vi i grove træk opridsede, og så bliver jeg også skældt ud. Enhver kan jo se, hvad det er. Det er demagogi.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg er meget ked af, at jeg har gjort det ærede medlem hr. Alfred Jensen så ondt. Det eneste, jeg gerne ville sige til det ærede medlem, er, at han har stillet et forslag i marts, skitseret et andet forslag i juli, stillet et tredje forslag ved rigsdagens begyndelse og muntret os med et fjerde forslag nu, og at der ingen sammenhæng er mellem nogen af disse forslag. Det kan jeg godt forstå, det ærede medlem ikke kan lide at blive gjort opmærksom på. Det